

Nieuwsbrief 32 – januari 2012

STICHTING NINOS UNIDOS PERUANOS ANNO 2011:

Vijf kinderrestaurants in Cusco Peru waar dagelijks 600 verwaarloosde kinderen twee maaltijden, huiswerkbegeleiding en medische en tandheelkundige verzorging krijgen. Waar ze in een veilige omgeving kunnen spelen, sporten en lezen. Waar ze emotioneel begeleid worden om uit hun slachtofferrol te komen en waar ze bakken vol aandacht en liefde krijgen.

DE GESCHIEDENIS: hoe is het ook al weer begonnen?

In juli 1996 liet Jolanda van den Berg alles achter in Nederland om voorgoed naar Cusco in Peru te gaan. Ze wilde de verwaarloosde kinderen helpen die ze eerder tijdens een vakantie gezien had. Binnen drie maanden woonde ze met twee schoenpoetsertjes samen en binnen een jaar had ze twaalf jongens onder haar hoede. Kinderen uit verscheurde gezinnen, die op straat zwerven omdat ze thuis niet eens de minimale verzorging krijgen. En vaak ook met geweld in aanraking komen.

Met giften van donateurs in Nederland aan de door Jolanda opgerichte Stichting Niños Unidos Peruanos kon ze haar werk bekostigen en later, van een enorme gift, het eerste Niños hotel openen. Naast de twaalf jongens die bij haar in huis woonden, begon ze ook 2 meisjeshuizen waar 22 meisjes konden verblijven.

Inmiddels heeft ze een fantastisch team van 80 Peruanen om zich heen, die te samen vijf kinderrestaurants en drie hotels runnen. 600 kinderen krijgen dagelijks te eten en uit de inkomsten van de hotels hebben de 80 medewerkers een salaris waarmee ze hun gezinnen kunnen onderhouden.

Beste Niños donateurs,

Allereerst: een HEEL GELUKKIG 2012 !!!! Ik wens jullie een prachtig jaar in gezondheid en met veel inspiratie, een jaar waarin jullie, net als ik, een stukje dichterbij de realisatie van je dromen komen.

Zoals altijd is er weer zeer veel gebeurd in het afgelopen halfjaar. Haast te veel om in een nieuwsbrief te vermelden. Ik doe een greep:

De Stichting bestond op 10 juli 15 jaar en dat is groots gevierd, met alle kinderen natuurlijk en hun ouders en al het personeel. Hieronder een foto van deze geweldige dag. Voor mij best emotioneel want het bracht me even terug in de tijd, toen ik 15 jaar geleden alleen op weg naar Cusco ging en geen idee had hoe het zou lopen. Dat het allemaal zo groots en geweldig uit zou pakken, daar durfde ik alleen maar van te dromen. Maar mijn motto is en blijft: durf je dromen na te jagen!

Jacqueline van Lonkhuijzen heeft weer een nieuwe training gegeven aan al het personeel, maar ook individuele sessies die vaak zeer emotioneel en waardevol werden ervaren. Omdat ik steeds als tolk moet optreden (Jacqueline is immers Nederlandse en spreekt –nog- niet genoeg Spaans), heb ik ook alle verhalen gehoord. Ik ben heel wat gewend door de jaren heen, maar nog steeds grijpen de hartverscheurende verhalen me zeer aan. Ik ben telkens onder de indruk van de veerkracht van de meeste Peruanen, die overigens zeer dankbaar zijn voor de trainingen en de gesprekken, omdat ze er zoveel aan hebben.

In het najaar was er, eindelijk weer, een donateurdag in Nederland. Ik ben speciaal naar Nederland gekomen om die dag bij te wonen. Een hele reis, maar ik heb er bepaald geen spijt

van gehad. Het was hartverwarmend om donateurs van het eerste uur terug te zien en de betrokkenheid van iedereen te voelen. Met een opkomst van bijna 300 donateurs was de dag zeer geslaagd te noemen.

Verder hadden we in het laagseizoen tijd om aan de hotels te werken. Ik wilde ze nog mooier en fijner maken, zodat gasten er zich nog meer thuis kunnen voelen om bij thuiskomst aan hun vrienden en kennissen te vertellen hoe heerlijk de Ninos Hotels zijn. De beste koffie in de stad, zelfgebakken taart, veel vers fruit, alle hotelkamers voorzien van verse bloemen en nog veel meer. Gasten kunnen nu ook dineren in de hotels en dat wordt zeer gewaardeerd. Voor de beroemde Ninos pompoensoep lopen toeristen nu al een straatje om.

Omdat het keukenpersoneel om salarisverhoging vroeg, maar dat is er domweg niet, hebben ze zelf allerlei slimme zaken bedacht om geld uit te sparen. Van dat uitgespaarde geld kon de salarisverhoging toch gerealiseerd worden en de acties bleken nog milieuvriendelijk ook. En dan nog meer spannend nieuws: er wordt hard gewerkt aan de realisatie van een oude droom: een opvanghuis voor pubers. Ik heb het altijd heel naar gevonden dat kinderen na hun lagere schooltijd afscheid moeten nemen. Zo graag zou ik ze ook tijdens hun middelbare schooltijd, of wanneer ze moeten gaan werken, enige vorm van opvang geven. Het lijkt er op dat dit nu gaat gebeuren in de vorm van een soort jeugdhome waar ze elke dag terecht kunnen. Tot slot krijgt Stichting Ninos er in Nederland een nieuw gezicht bij: Bing Gall. Zij zal zich specifiek bezig gaan houden met publiciteit, het donateurbestand op pijl houden en fondsen werven. Ik ben heel blij dat zij het team komt aanvullen en verwacht veel van haar inbreng het komende jaar.

Het blijft een feest om in Cusco te zijn en me in te zetten voor de kinderen. Ik word geholpen en gesteund door een fantastisch team van Peruanen, die ieder op hun eigen manier zeer betrokken zijn bij het project. Het voelt als een grote familie.

Een warme groet uit Cusco. Ik ben en blijf heel dankbaar voor jullie niet aflatende steun. Zonder jullie zou dit allemaal niet mogelijk zijn.

Jolanda van den Berg – december 2011

DORA

Soms willen we gewoon een verhaal met jullie delen om een beeld te geven van hoe de mensen hier leven. Dit verhaal gaat over Dora die in één van onze keukens werkt. Toen Dora bij ons kwam werken sprak ze eigenlijk alleen maar Quechua (de oude Inca taal) en slechts een klein beetje Spaans. We kenden Dora als de moeder van Abram en Celia, twee kinderen

uit één van onze kinderrestaurants. Dora en haar kinderen waren uit Puno gevlucht en naar Cusco gekomen vanwege ernstige mishandeling door de vader. De kinderen waren er slecht aan toe toen ze bij ons kwamen. Ondervoed en erg teruggetrokken. Na een paar maanden merkten we dat de kinderen al snel vooruit gingen met een beetje aandacht en eten. Het viel ons op dat ze altijd heel liefdevol over hun moeder spraken. Ook kwam Dora als één van de weinige moeders altijd haar kinderen ophalen. Na een paar maanden ontstond er een band tussen Dora en Vicky, onze coördinator van het kinderprogramma, en toen er een arbeidsplaats open kwam in één van onze keukens stelde Vicky voor om Dora te vragen. We wisten dat Dora met haar twee kinderen in een tent woonde en geen werk had. Het enige wat ze deed was thee op straat verkopen voor 20 cent, wat natuurlijk niet voldoende was om een kamer te huren en voor haar kinderen te zorgen. Zeer emotioneel accepteerde Dora de baan in de keuken en zo begon er een nieuw leven voor haar. Naast haar baan gaven we haar ook privélessen rekenen en schrijven. Dora had nooit meer dan twee klassen lagere school doorlopen maar bleek super snel te kunnen leren, ze was werkelijk niet meer te houden. Ook de cirkelgesprekken die we met alle personeelsleden wekelijks doen, bleek Dora bijna te absorberen. Bijna wekelijks was te merken hoe ze opknapte van de gesprekken en meer en meer open ging.

We zijn nu drie jaar verder en Dora heeft het voor elkaar gekregen om hoog in de bergen, waar de grond goedkoop is, een terrein te kopen en is nu bijna klaar met haar eigen huis bouwen. Het huis heeft ze gebouwd van adobe, aangestampte leemblokken, met klei uit haar eigen terrein. Elke zondag op haar vrije dag heeft ze samen met haar kinderen die blokken gemaakt en zijn keihard aan het werk gegaan maand in maand uit om dit voor elkaar te krijgen. Met haar salaris heeft ze een kleine lening bij de bank af kunnen sluiten waardoor ze deuren, ramen en inboedel kon kopen en ze heeft zelfs een ijskast op afbetaling gekocht laatst. Toen het overige personeel erachter kwam dat Dora stilletjes op deze manier haar eigen huis aan het bouwen was hebben ze de koppen bij elkaar gestoken en zijn ze vrijwillig met alle mannen van de stichting Dora een aantal zondagen gaan helpen. Dora is voor ons het grote voorbeeld hoe je dus uit je slachtofferrol kunt komen op eigen kracht en overtuiging.

Training Tutora's

Jacqueline van Lonkhuijzen is voor de tweede maal naar Cusco gekomen, in de zomer van 2011, om weer te trainen met de tutora's. De eerste keer, in januari van hetzelfde jaar (zie

Nieuwsbrief 31), was zo'n succes, dat iedereen niet kon wachten op een vervolg. Hieronder een persoonlijk verslag van Jacqelien zelf:

'In de zomer van 2011 ben ik terug gegaan en heb nu, naast de groepstrainingen, ook individueel met de tutores gewerkt. Voordat ik aan het werk ging hebben de tutores een evaluatieformulier ingevuld. Hieruit bleek dat ze allen de vaardigheden, die ze geleerd hadden tijdens de eerste training, goed in de praktijk hadden kunnen gebruiken en dat ze nog veel meer wensen hadden. Omdat er op hun wensenlijstje veel individuele thema's naar voren kwamen hebben we besloten om met alle tutor(a)s twee keer individueel te werken. Dit was heel effectief omdat oude thema's opgeruimd konden worden. Zo was één van de tutores vaak eenzaam en ging dan (te) veel alcohol drinken. In het gesprek bleek dat zijn vader hem toen hij één jaar was bij zijn moeder had weggehaald en hem naar de andere kant van Peru had gebracht om door opa en oma opgevoed te worden. Het was een wraakactie geweest van zijn vader omdat zijn moeder bij vader weg wilde gaan. Hij wilde dolgraag zijn moeder zien maar wist niet waar ze was. Doordat de advocaat van Ninos werd gevraagd te helpen zoeken was er al na twee dagen contact en een mogelijke verblijfplaats van moeder gevonden. Een andere tutor(a) wilde heel graag zelfstandig wonen maar kon geen tegendruk uitoefenen op haar ouders. Haar ouders waren overtuigd dat ze niet goed voor haar kind kon zorgen en hielden haar verhuizing op allerlei manieren tegen. Toch was het haar grote wens om zelfstandig haar leven vorm te geven, los van haar ouders. Nadat we een begroting hadden gemaakt van de kosten, die de verhuizing met zich meebrengt en een steungroepje voor haar hadden georganiseerd, is de tutor(a) op zoek gegaan naar een eigen appartement. Gelukkig zijn die in Cuzco snel te vinden. Er is geld achtergelaten aan de steungroep om de inventaris te kunnen kopen en inmiddels woont ze naar alle tevredenheid met haar dochter in haar eigen appartement. Tijdens de individuele sessies bleek ook een aantal tutor(a)s met zware trauma's te leven, zoals langdurige fysieke en geestelijke mishandeling. We hebben een eerste stap kunnen zetten in traumaverwerking. Na twee intensieve weken hebben we de training en individuele sessies weer feestelijk afgerond en hebben alle tutor(a)s een doel gepresenteerd waar zij het komende halfjaar aan werken. Het doel betrof een verandering in de eigen persoonlijke ontwikkeling en varieerde van "muzikale talenten ontwikkelen" tot "mijn man meer laten zien dat ik van hem hou". Het was dus weer een zeer indrukwekkende en inspiratieve ervaring. Hopelijk krijgt het op korte termijn weer een vervolg'.

Zelfverdedigingscursus

We hebben de kinderen een zelfverdedigingscursus aangeboden. Die vond plaats in de grote gymzaal. Onder leiding van onze trouwe en capabele gymleraar kregen ze lichamelijke oefeningen in weerbaarheid. Dat is nodig want, zoals jullie weten, moeten de kinderen elke nacht gewoon thuis slapen. Ook al proberen wij ze zoveel mogelijk te verwennen en liefdevol op te vangen, helaas komen ze thuis nogal eens met huiselijk geweld in aanraking.

Al na enkele lessen bleken de kinderen er veel aan te hebben. Wanneer ze zich zekerder gaan voelen, hebben ze thuis een andere uitstraling en lijken ze minder 'vatbaar' voor agressie. Het werkt dus. De kinderen die de cursus doorlopen hebben kregen na afloop ook een echt certificaat.

De naam van de cursus is, Yo decido (ik beslis) en op het certificaat staat dat ook vermeld. Vooral bij de introverte meisjes die het thuis heel moeilijk hebben is het verschil heel groot van voor of na de cursus. Ze hebben o.a. geleerd om heel hard te zeggen met opgeheven hoofd en serieuze blik, ik wil dit niet!! En ze ervaren, geleerd in de cursus dat lichaamshouding 70% van communicatie is en dat als je dus je lichaamshouding, lopen met

afhangende schouders en naar de grond kijkend, verandert naar schouders naar achteren en de wereld inkijken, dat die buitenwereld anders op jou reageert en meer rekening met je zal houden.

Bij alle dingen die we met de kinderen doen proberen we steeds de boodschap mee te geven dat je altijd zelf iets kunt doen aan je situatie. En met deze cursus is dat zeker goed doorgekomen. Aan de fanatieke koppies op de foto's is goed te zien hoe serieus ze het nemen.

Hans de Bree op bezoek in Cusco

Na zich een halfjaar intensief op de administratie geworpen te hebben, was het tijd dat Hans de Bree (penningmeester Bestuur Ninos) een bezoekje zou brengen aan waar het allemaal om draait: de kinderen in Cusco.

Dat heeft hij geweten. Zelden is er iemand met meer enthousiasme en opwinding ontvangen dan hij. Daar kan een gemiddeld staatshoofd niet aan tippen. Hans heeft ruim zeshonderd zoenen uit moeten delen. Een onvergetelijk bezoek en jullie begrijpen: zijn motivatie om, belangeloos, voor de Stichting te blijven werken is alleen maar gegroeid!

De donateurdag

Op zondag 9 oktober vond in Zeist de grote donateurdag, waar ruim 250 mensen uit het hele land gehoor aan gaven. Met behulp van een aantal vrijwilligers hebben we het gebouw

Antropia op 10 meter van het station omgetoverd tot een Ninos 'bolwerk', met vele foto's aan de muren, Peruaanse kleden op de banken, zwarte mais in schalen enz.

Jolanda stond bij de ingang om iedereen persoonlijk een hand te geven, wat soms emotionele momenten opleverde omdat er ook donateurs kwamen van het eerste uur.

Bestuurslid Hans de Bree opende in de grote zaal het plenaire gedeelte en er werd een film vertoond over Cusco en het project. Daarna werd Jolanda informeel geïnterviewd zodat ze uitgebreid kon vertellen over haar werk in Peru. Haar verhalen en haar gevoel voor detail maakten zichtbaar indruk op het publiek. De middag werd feestelijk afgesloten met de 'Petje op Petje af' quiz. Speciaal voor deze quiz hadden de kinderen in Cusco onder leiding van de tutora's driehonderd petjes van papier gemaakt en zelf ingekleurd. Met behulp van dia's werden de vragen gesteld en de winnaar ging met een prachtige Peruaans kledingstuk naar huis. Elke deelnemer kon z'n unieke, door een kind zelf getekende, pet mee naar huis nemen. Al met al een zeer geslaagde dag, waaraan iedereen het gevoel overhield dat we als donateurs een grote familie zijn, zeer begaan met Stichting Ninos.

Nogmaals: iedereen heel hartelijk dank voor het komen en voor de hulp om de dag te realiseren!!!

Het streven is om een dergelijke ontmoeting eens in de twee jaar plaats te laten vinden.

Wij willen meer salaris!

Gemorrel in de gelederen van het keukenpersoneel? Nee, dat viel wel mee. Maar er kwamen wel steeds meer, bescheiden, geluiden uit die hoek om iets meer geld te verdienen.

In de begroting zat helaas geen rek, maar Jolanda bedacht dat als er op bepaalde fronten bezuinigd kon worden en dat dat uitgespaarde geld wel salarisverhoging kon betekenen. Dit bleek een geniale ingeving.

Al het personeel ging opeens meedenken. Met als gevolg dat er uit alle hoeken suggesties tot bezuinigingen kwamen. De stukjes zeepresten uit de hotelkamers werden niet meer weggegooid maar geraspt om er vloeibare zeep van te maken. Dat scheelt kosten in zeep maar vooral ook in water omdat de kinderen alleen de zeep af hoeven te spoelen in plaats van zich onder de straal te wassen. Men bedacht ook dat het water uit de wasserij hergebruikt kon worden om WC's door te spoelen. Om veel bewuster om te gaan met water, gas en stroom in de keukens. Om minder schoonmaakmiddelen te gebruiken in plaats daarvan harder en langer te boenen.

Grappig genoeg betekenden deze maatregelen meteen ook een omslag in milieubewust denken, iets waar ze zich daarvoor nauwelijks mee bezig hielden. Inmiddels is het een soort sport geworden om er mee bezig te zijn. En het levert de besparing in geld op die nodig was om de gewenste salaris verhoging te realiseren.

Typisch geval van 'win win'.

Een oude droom, een nieuw project

Zoals jullie weten moeten de kinderen stoppen met het project wanneer hun lagere schooltijd er op zit. Dat is een keus die gemaakt is uit noodzaak. Het is elk jaar hartverscheurend om afscheid te moeten nemen van de 12 of 13 jarige kinderen en die 'het bos' weer in te sturen. Jullie begrijpen, dit doen we alleen uit noodzaak, omdat er domweg geen middelen zijn om ze langer op te vangen.

Daar lijkt nu verandering in te komen. Een oude droom van Jolanda is om een soort 'Jeugdthunk' te realiseren voor kinderen van 13 tot 18 jaar, die al dan niet de middelbare school volgen. Een plek waar ze na school of na hun werk samen kunnen komen, waar ze hun huiswerk kunnen maken, elkaar kunnen helpen en ook enige professionele aandacht krijgen. Een plek waar ze rustig kunnen studeren maar ook lol kunnen maken en ontspanning kunnen vinden. Op deze plek willen we ook ons individuele programma integreren. Zoals jullie misschien weten draaien we al jaren een programma ter ondersteuning van onze oudere studenten die hogere opleidingen of Universitaire studies volgen. Tot nu toe kwamen die studenten eten in één van de kinderrestaurants en hebben sommigen wat bijbaantjes in onze kinderrestaurants. Dit programma gaan we nu aanpassen, zodat de hoger opgeleide studenten de middelbare scholieren kunnen gaan ondersteunen met hun huiswerk of bijles geven. Ook de studenten moeten allemaal als tegenprestatie voor onze financiële hulp 5 uur per week in de schoonmaak werken zodat we geen extra schoonmaakpersoneel hoeven aan te nemen in ons nieuwe programma.

Een grote geldschietster in Nederland is van zins om geld in deze droom te stoppen door een nieuw pand te financieren. We zijn nu druk bezig met het bedenken hoe we meerdere mensen kunnen binden aan dit nieuwe project om het financieel in ieder geval voor 5 jaar te kunnen garanderen. (en te waarborgen dat het 'thunk' ook een substantieel aantal jaren kan blijven draaien). Er wordt inmiddels druk gezocht naar een geschikt pand in de buurt van de andere kinderrestaurants. Veel extra personeel zal er niet voor nodig zijn omdat de afspraak wordt dat de jongeren in ruil voor deelname ook corveediensten draaien om de ruimte schoon te houden. Wat er wel aangeboden zal worden zijn cursussen om een vak te leren, bv naaien of manicuren. Natuurlijk zullen ook hier de cirkelgesprekken plaatsvinden en krijgen de jongeren als ze dat nodig hebben begeleiding van een psycholoog.

Dit nieuwe project is er nog niet, maar er wordt volop over gedacht en aan gewerkt. En het wordt door al het Peruaanse personeel omarmd omdat iedereen het er mee eens is: ook na hun 13^e jaar moeten de kinderen een opvangmogelijkheid hebben. Wordt vervolgd. Vanzelfsprekend houden we jullie op de hoogte.

Even voorstellen: een nieuwe medewerkster in Nederland

Vanuit het bestuur in Nederland kwam de wens om een extra persoon bij het team te betrekken die zich specifiek met publiciteit, donateursbestand en fondsenwerving bezig zou houden. Dat vraagt speciale vaardigheden en het kost tijd. Gelukkig hebben we die persoon gevonden: Bing Gall, jong en bevlogen, afgestudeerd in *branding* en *marketing*. Ze heeft ervaring met publiciteit en bovendien met film, dus is ze vrijwel meteen na haar 'aanstelling' naar Peru vertrokken met een bevriend cameraman om opnames te maken ten behoeve van publiciteit. Ze is met heel veel materiaal van het project teruggekomen en meteen gaan monteren. Allereerst om er een kort wervend filmpje van te maken om nieuwe donateurs te werven. Dit filmpje kunnen jullie zien op: www.stichtingninos.com onder het kopje 'Media'.

In het nieuwe jaar zal Bing zich o.a. toe gaan leggen op het samenstellen van een Scholenpakket. Tezamen met filmmateriaal en het boekje 'Bliksem in de Bergen' zal zij een pakket maken waarmee leerkrachten op lagere scholen een project kunnen beginnen. Vanuit bibliotheken en scholen is veel belangstelling voor een dergelijk pakket. En natuurlijk hopen we op deze manier ook aandacht voor Ninos te genereren binnen de jongste generaties. Zodra het pakket klaar is (we hopen voorjaar 2012) krijgen jullie middels een nieuwsflits te horen hoe het er uit ziet en waar het te verkrijgen is.

Berichten van het secretariaat.

Zakken geld:

Op de site van Ninos: www.stichtingninos.com kan men donateur worden. Dat kan voor 5 euro of een ander bedrag per maand, maar er kan ook een eenmalig bedrag over gemaakt worden. Er komen nogal eens verzoeken bij het secretariaat om geld aan iets specifiek te schenken, iets voor de kinderen of iets voor de gebouwen. Dat is heel begrijpelijk. Daarom kan er vanaf januari ook 'geormerkt' geld geschonken worden. Op de site staan een aantal getekende zakken met geld. Elke zak heeft een bestemming, dat kan een uitje voor de kinderen zijn, maar ook een nieuwe oven of een tandartsbehandeling. Donateurs kunnen, als ze dat willen, kiezen voor zo'n specifieke 'zak'. Hoe meer geld, hoe voller de zak wordt. De stijging kan bijgehouden worden op de site.

Natuurlijk zijn we dolblij met alles wat u schenkt. Zeer zeker ook met de vaste 'ongeoormerkte' maandelijkse bijdragen. Die vormen immers de ruggengraat van de financiën.

KLM Flying Blue Miles:

Velen van u hebben hun Flying Blue Award Miles aan ons gedoneerd. Dat kan nog steeds via www.klm.com > Flying Blue. Met uw 10-cijferige FB-nummer kunt u de Award Miles doneren aan AirCares. Ook kunt u bellen met KLM Flying Blue 0900 – 040 0252.

Met deze miles besparen we reiskosten en het geld dat we hiermee uitsparen gaat naar de activiteiten voor onze kinderen. Hartelijke dank daarvoor!

Oproep emailadressen!!!!

Deze nieuwsbrief wordt per e-mail al aan ruim 2000 donateurs gestuurd. Maar ook ontvangen nog circa 2000 donateurs de nieuwsbrief via de post. We zijn dan ook nog steeds zeer geïnteresseerd in uw e-mailadres om de nieuwsbrief digitaal te kunnen verzenden. Dit scheelt de stichting papier-, kopieer- en portokosten. Met die besparing kunnen we weer wat extra's voor onze kinderen in Peru doen. Ook wordt het milieu een handje geholpen.

Aanmeldingen voor de digitale nieuwsbrief kunnen gemaïld worden naar info@stichtingninos.com onder vermelding van uw naam en postadres. Alvast bedankt!

Automatische incasso:

Ruim 1200 donateurs hebben een machtiging afgegeven voor het automatisch incasseren van hun donatie. Dit is voor u en voor ons een gemakkelijke vorm voor het betalen van de bijdrage en het bespaart ons veel administratief werk. Vele anderen maken het bedrag zelf over op onze bankrekening.

Wilt u uw donatie ook via een automatische incasso betalen, laat u ons dat dan even weten. We sturen u dan een machtigingsformulier toe.

ABN*AMRO en ING:

Enkele donateurs, die hun donatie overmaken op onze ING-bankrekening, meldden mij dat zij het bankrekeningnummer niet meer zien staan op onze website of op ons briefpapier. Dat klopt, want wij publiceren dit nummer niet meer, omdat wij het betalingsverkeer zo veel mogelijk via onze ABN*AMRO-bankrekening willen laten verlopen. Met name donateurs van het eerste uur maken gebruik van de ING-bankrekening en kunnen dit uiteraard blijven doen. Nieuwe donateurs ontvangen het nummer van onze ABN*AMRO-rekening.

Gaat u naar Cusco?

We krijgen regelmatig aanbod van 2^e hands (kinder)kleding, wat zeer op prijs wordt gesteld. Het probleem is alleen hoe deze kleding in Cusco komt. Opsturen is namelijk geen optie want er worden hoge invoerrechten gerekend en de spullen komen helaas vaak niet of beschadigd aan. Mocht u naar Cusco gaan en heeft u bagageruimte over, laat u ons dat dan weten. De kinderen zullen er heel blij mee zijn.

Alleen naar Cusco?

Op de Donateurdag werden wij aangesproken door iemand die graag naar Cusco wil gaan maar liever niet alleen wil reizen. Mochten er meer mensen zijn met dit probleem: aarzel niet om naar het secretariaat te bellen, want misschien is het op die manier wel mogelijk om reisgenoten aan elkaar te koppelen.

Nieuwe donateurs

Zoals jullie weten draait Stichting Ninos voor het allergrootste deel dankzij haar donateurs. Daar zijn we volstrekt van afhankelijk. Dus als jullie in je omgeving mensen kunnen enthousiasmeren en bewegen om ook donateurs te worden, door hen bijvoorbeeld deze nieuwsbrief te laten lezen of te attenderen op de site, dan zou dat geweldig zijn. Elke nieuwe donateur is er eentje en helpt daadwerkelijk een kind.

Al onze gegevens op een rij:

Secretariaat: Hans de Bree, Amalia van Solmslaan 53, 3708CM Zeist.

Telefoon: 030-6930100

E-mail: info@stichtingninos.com

Website stichting: www.stichtingninos.com

Website Hotels: www.ninoshotel.com

Bankrekening: 43 99 71 365

BIC code: ABNANL2A

IBAN code: NL62ABNA0439971365

Jan Schoenmakers (ambassadeur van de stichting):

Telefoon: ++(0)10-4739709 of ++(0)6 -17343108

E-mail: jancp@kabelfoon.nl

BMS Netwerk Notarissen (voor aktes van schenking)

Postbus 507, 2300 AM Leiden

Telefoon: ++ (0) 71 5 16 29 51 Email: vankampen@bmsnotarissen.nl

